

ЕНТУСИАЗЪМ, КОЙТО ИЗПЪЛВА С НАДЕЖДИ

Публиката очакваше с интерес концерта на Младежкия симфоничен оркестър — Русе (30 март). Ежегодните изяви на младите симфонични в рамките на Мартенските музикални дни са станали традиция като самия фестивал (впрочем те датират от неговото създаване). За всеки е интересно развитието на такъв състав, в който участват предимно възпитаници на музикалното училище. Неговото функциониране само по себе си е рядка фахта; това е своеобразна школа за всички млади русенски Музиканти. За успехите на оркестъра говорят и наградите, получени на фестивали на художествената самодейност, а също и неговите турнета из страната и чужбина.

Програмата на концерта бе сериозна и отговорна. В нея бяха подбрани различни по стил и жанр произведения от няколко творчески поколения български композитори. Тя бе забележителна и с четирите първи изпълнения на едножанрови творби — дуети за два сопрана и оркестър. „Люлякът ми замириса“ от Любомир Пипков е песен, чийто първоначален вариант е за сопращ глас и пиано. По-късно композиторът я преработва за два сопрана, а оркестрира съпроводът специално за изпълнението и на фестивала. Самото насочване към поетичната лирика на Вазов е интересен момент в творчеството на композитора. Написана куплетно,

творбата носи белезите на докосването до интонационните особености на градския ни фолклор. Това е звукова атмосфера, близка на времето на поета асоцираща и с характерните песенни интонации на това време. Композиторът отново проявява силното си лирическо чувство, а оркестрацията е обогатила вокалната партия и чрез характерните полифонични провеждания.

С много вкус и чувство за художествена мярка е обработката на народната песен „Гълъби гуцат“ от Димитър Тъпков, който и този път показва умение да „прави оркестър“ с усет за формата и много ясна логика в подбирането на израз

ните средста.

Ясно ориентиране към шопската диатоника показва дуетът из новата, неизпълнена още опера на Лазар Николов „Чичовци“, характерен с речитативността си, с използване на диалекта на припяване, който е разпространен в тази фолклорна област, и с максимално заинтересованото отношение към текстовата страна на произведенията.

С по-различни интонационни елементи борави Ивелин Димитров в своята „Поема“ по текст на Димчо Дебелянов. Той търси по-експресивната мелодика, по-дисонантни хармонични съчетания, разгръщане на оркестрология съпровод.

Изпълнението на дуетите беше поверено на Мариана и Людмила Бончеви — солистки от Софийската народна опера. Младите певци, независимо от първоначалното си смущение показваха много ценни интерпретаторски качества: ясно чувство за характера на творбата, увеличен жанров диапазон на изпълнение, едно творческо съучастие при интензивното на дадено произведение.

В Концертно за цигулка и оркестър от Васил Лолов се изяви младата цигуларка Евгения — Мария Попова. Въпреки деветнадесетгодишната си възраст тя свири с професионално умение, сигурност и стабилност, с много мисъл и здрава логика, съчетани с малка емоционалност.

Останалите произведения показваха различни страни от изкуството на младите симфонични. „Расходична сюита“ на Тъпков прозвуча стегнато в една обща по-силна звукова динамика. Оркестърът притежава много добри солисти сред духовите инструменти и един монолитен щрайх — нещо което пролича в изпълнението на сюита „Под игото“ от Филип Кутев (най-вече в лиричната сцена) и въвеждане и танци из операта „Момчил“ от Любомир Пипков.

Младежният симфоничен оркестър е състав, който заразява със своя ентузиазъм. Младите музиканти със своето съпричастно отношение към творбите, които изпълняват, дават основателна надежда за още по-голямо развитие.

Екатерина АЯНОВА